

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Αριθμός 1296/2007

Καθαρογράφηκε στις 15-3-07
και καταχωρήθηκε στο ειδικό βιβλίο
κατ' άρθρο 142§2 Κ.Π.Δ. αυθημερόν.
Θεσσαλονίκη 15-3-07
Γραμματέας

Μ.ΡΟΥΣΣΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Δημόσια συνεδρίαση της 24-1-2007

Σύνθεση	Κατηγορούμενος	Πράξη
Παύλος Χριστιάς Πρόεδρος Πλημμελειοδικών	Ηλίας ΚΑΛΛΙΟΡΑΣ του Κωνσταντίνου	Παραβίαση απορρήτου τηλεφωνημάτων και προφορικής συνομιλίας κατ' εξακολούθηση
Αικατερίνη Ντόκα Πλημμελειοδίκης	κάτοικος Θεσσαλονίκης, Μοναστηρίου 30	
Μαρία Χατζηανδρέα Πλημμελειοδίκης	A P Ω N	
Νικόλαος Δεληδήμος Αντεισαγγελέας Πλημμελειοδικών (επειδή κωλύεται ο Εισαγγελέας)		
Μιχαήλ Ρούσσης Γραμματέας Δικ.υπάλληλος με Δ' βαθμό		

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Στη σημερινή δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου ο Πρόεδρος εκφώνησε το όνομα του κατηγορουμένου, ο οποίος δεν εμφανίστηκε.

Στο σημείο αυτό αναγνώσθηκε δημόσια στο ακροατήριο το απόσπασμα της αριθμ. 10824/2006 αναβλητικής αποφάσεως του παρόντος Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία ο κατηγορούμενος έπρεπε να εμφανιστεί κατά τη σημερινή συζήτηση της σε βάρος του υποθέσεως χωρίς να πάρει κλήση.

Ο Εισαγγελέας πήρε το λόγο και απήγγειλε με συνοπτική ακρίβεια την κατηγορία, σύμφωνα με το κλητήριο θέσπισμα που κοινοποιήθηκε στον κατηγορούμενο και είπε ότι για την υποστήριξή της κάλεσε τους μάρτυρες που αναφέρονται κάτω από το κατηγορητήριο.

Ακολούθως, παρουσιάσθηκε ο Παναγιώτης Γκόφας του Χρήστου και δήλωσε ότι παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων στη δίκη αυτή για την ηθική βλάβη που υπέστη από το αποδιδόμενο στον κατηγορούμενο και σε βάρος του φερόμενο τελεσθέν αδίκημα και ότι ζητεί να υποχρεωθεί αυτός να του καταβάλει, για χρηματική του ικανοποίηση, το συμβολικό ποσόν των τριάντα πέντε (35) ευρώ, με τη ρητή επιφύλαξη ν' ασκήσει

πλήρως τα δικαιώματά του στα πολιτικά δικαστήρια, διόρισε δε πληρεξούσιό του την παρούσα δικηγόρο Θεσσαλονίκης, Ταυρίδου Μυροφόρα (Α.Μ.7240) και προσκόμισε το υπ' αριθμ. 2275466 παράβολο χαρτοσήμου προσού δέκα (10) ευρώ.

Κατά της παραστάσεως αυτής δεν προβλήθηκε καμία αντίρρηση.

Ο Πρόεδρος εκφώνησε τα ονόματα των μαρτύρων κατηγορίας και βρέθηκαν αμφότεροι παρόντες. Ακολούθως, ρώτησε την πληρεξουσία της πολιτικής αγωγής, αν κλήτευσε μάρτυρες και αυτή απάντησε αρνητικά.

Κατόπιν διέταξε να αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία.

Αφού απομακρύνθηκε από το ακροατήριο ο δεύτερος μάρτυρας του κατηγορητηρίου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 350 ΚΠΔ, προσκλήθηκε και παρουσιάστηκε ο πρώτος εξ αυτών και πολιτικώς ενάγων, ο οποίος, όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του, απάντησε ότι ονομάζεται Παναγιώτης Γκόφας του Χρήστου, γεννήθηκε στην Μελβούρνη-Αυστραλίας, είναι 42 ετών, κατοικεί στην Θεσσαλονίκη και το επάγγελμα του είναι οικονομολόγος, είναι Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, γνωρίζει απλά τον κατηγορούμενο και δεν συγγενεύει με αυτόν. Ακολούθως χωρίς, ως πολιτικώς ενάγων και εν όψει της διατάξεως του άρθρου 221δ' του ΚΠΔ, να ορκισθεί, εξετασθείς κατέθεσε τα ακόλουθα: Ήμουν πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εσπιατόρων και Συναφών Επαγγελμάτων από το 1999. Με τον κατηγορούμενο συμφωνήσαμε να μας κάνει τις εκτυπώσεις για τις οδηγίες υγιεινής των μελών μας. Κατέθεσε τις προσφορές του και το Διοικητικό μας Συμβούλιο αποφάσισε να του τις αναθέσει. Είχαμε συχνές συνομιλίες στο γραφείο της επιχείρησής μου σχετικά με τη συνεργασία μας. Αργότερα έμαθα ότι μαγνητοφωνούσε τις συνομιλίες μας εν αγνοία μου. Έμεινα έκπληκτος και αμέσως παραιτήθηκα, αν και δεν αναφερόταν τίποτα μεμπτό εναντίον μου. Για 6 μήνες είχα μεγάλο πρόβλημα, έπρεπε να αποδείξω ότι δεν είμαι ελέφαντας. Τελικά αποδείχθηκε πως ήταν στημένος από τους αντιπάλους μου για να με αναγκάσουν να φύγω και να βγάλουν άλλον πρόεδρο.

Κλήθηκε, ακολούθως και παρουσιάστηκε δεύτερος μάρτυρας κατηγορίας, ο οποίος, όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του, απάντησε ότι ονομάζεται Αργύριος Αργυρόπουλος του Θεοδώρου, γεννήθηκε στην Ν.Πέτρα Ροδόπης, είναι 51 ετών, κατοικεί στην Κομοτηνή και το επάγγελμα του είναι ελεύθερος επαγγελματίας, είναι Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, γνωρίζει απλά τον κατηγορούμενο και δεν συγγενεύει με αυτόν. Επομένως, ορκίσθηκε στο ιερό ευαγγέλιο σύμφωνα με το άρθρο 218 του Κ.Π.Δ. και όταν εξετάσθηκε κατέθεσε τα εξής: Είμαι μέλος του Δ.Σ. της Π.Ο.Ε.Σ.Ε. και άκουσα την κασέτα που μας προσκόμισε ο κατηγορούμενος στη συνεδρίαση της 5-8-2003. Ο Γκόφας δε γνώριζε τίποτα για την ύπαρξη της κασέτας. Σε αυτή εμφανιζόταν κυρίως να συνομιλεί τηλεφωνικά για προσωπικά του θέματα με φίλους και με τη γυναίκα του. Μετά τη

συνεδρίαση, ο αντίπαλος του Γκόφα στο Δ.Σ. αγκαλιά με τον κατηγορούμενο πήγαν για φαγητό. Αργότερα και η Π.Ο.Ε.Σ.Ε. κατέθεσε μήνυση εναντίον του κατηγορουμένου, ενώ στις τελευταίες εκλογές μας επανεξελέγη πρόεδρος ο Γκόφας.

Σημειώνεται ότι οι παραπάνω μάρτυρες, οι οποίοι κλήθηκαν ένας - ένας και εξετάστηκαν προφορικά, μετά την εξέταση τους παρέμειναν στο ακροατήριο και ότι κατ' αυτή (εξέτασή τους) ο Πρόεδρος έδινε το λόγο στον Εισαγγελέα, στους Δικαστές και στην πληρεξουσία της πολιτικής αγωγής να τους απευθύνουν, αν είχαν, ερωτήσεις, οι ανωτέρω δε ρωτούσαν και οι μάρτυρες απαντούσαν σχετικά, όπως αναφέρεται ειδικότερα στις καταθέσεις τους.

Στο σημείο αυτό διαβάστηκαν, μετά από πρόταση του Εισαγγελέα, τα Πρακτικά της 4^{ης} συνεδρίασης της 5-8-2004 του Διοικητικού Συμβουλίου της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εστιατορικών και συναφών επαγγελμάτων.

Ο Πρόεδρος ρώτησε τον Εισαγγελέα και την πληρεξουσία της πολιτικής αγωγής, αν θέλουν να προβούν σε δηλώσεις, εξηγήσεις και παρατηρήσεις σχετικά με τις καταθέσεις των μαρτύρων και το έγγραφο που διαβάστηκε στο ακροατήριο και αυτοί απάντησαν αρνητικά.

Κατόπιν ο Πρόεδρος ρώτησε τον Εισαγγελέα και την πληρεξουσία της πολιτικής αγωγής, αν έχουν ανάγκη από συμπληρωματική εξέταση ή διασάφηση και, αφού απάντησαν αρνητικά, κήρυξε το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Κατόπιν ο Εισαγγελέας πήρε και πάλι το λόγο και, αφού ανέπτυξε την κατηγορία, πρότεινε να κηρυχθεί ένοχος ο κατηγορούμενος, σύμφωνα με το κατηγορητήριο.

Η πληρεξουσία του πολιτικώς ενάγοντος πήρε το λόγο και ζήτησε να κηρυχθεί ένοχος ο κατηγορούμενος.

Μετά από αυτά το Δικαστήριο, σε μυστική διάσκεψη στην έδρα, με την παρουσία και του Γραμματέα, κατάρτισε την με αριθ. 1296/2007 απόφασή του, την οποία ο Πρόεδρος αμέσως δημοσίευσε. Η απόφαση αυτή είναι η εξής:

ΣΚΕΠΤΙΚΟ

Όπως προκύπτει από τα αναγνωσθέντα υπ' αριθμ. 10824/21-9-2006 πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως του Δικαστηρίου, η προκειμένη υπόθεση, προσδιορισθείσα να εκδικασθεί στη δικάσιμο της 21-9-2006, αναβλήθηκε, κατ' άρθρο 349 παρ. 1 α' του ΚΠΔ και δη λόγω κωλύμματος του κατηγορουμένου, για τη σημερινή δικάσιμο, η οποία και ανακοινώθηκε στο αναγγείλλαν το κώλυμα αυτού (κατηγορουμένου) πρόσωπο και δη την Νίκη Κωνσταντίνου, με συνέπεια, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του ιδίου άρθρου, η αναβλητική αυτή απόφαση του Δικαστηρίου να επέχει θέση κλητεύσεως του κατηγορουμένου, ο οποίος όφειλε, μετά ταύτα, να εμφανισθεί σήμερα στο Δικαστήριο άνευ άλλης

ειδοποιήσεώς του. Επομένως, εφόσον ο κατηγορούμενος δεν εμφανίσθηκε, πρέπει να θεωρηθεί δικαζόμενος ως να ήταν παρών (άρθρο 340 παρ. 3 του ΚΠΔ).

Από την κύρια αποδεικτική διαδικασία γενικά, την χωρίς όρκο κατάθεση στο ακροατήριο του πολιτικώς ενάγοντος, τη μαρτυρία του μάρτυρα κατηγορίας που εξετάσθηκε ενόρκως στο ακροατήριο, το έγγραφ που επίσης στο ακροατήριο δημοσία αναγνώσθηκε και την όλη συζήτηση της υποθέσεως προέκυψαν τα ακόλουθα: Ο εγκαλών ήταν, κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εστιατόρων και Συναφών Επαγγελμάτων (Π.Ο.Ε.Σ.Ε), ενώ ο κατηγορούμενος διατηρούσε ατομική, υπό τον διακριτικό τίτλο <<ΤΥΠΟ LOOK>> επιχείρηση παντοειδών εκτυπώσεων. Κατ' ακολουθίαν της υπ' αριθμ. 3642/9-10-2001 αποφάσεως του Δ.Σ. του Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων του Υπουργείου Ανάπτυξης, με την οποία η κατά τα άνω Ομοσπονδία είχε αναλάβει την αποκλειστική διανομή στα μέλη της οδηγιών και εγχειριδίων υγιεινής και προκειμένου να χωρήσει η εκτύπωση αυτών, καθώς και αφισών με συναφή θέματα, υπήρξαν συναντήσεις του εγκαλούντος, υπό την άνω ιδιότητά του και του κατηγορουμένου, ενδιαφερομένου ν' αναλάβει η επιχείρησή του την εκτύπωσή τους. Κατά τις συναντήσεις τους αυτές, που εγένοντο στη Θεσσαλονίκη κατά το αναφερόμενο στο διατακτικό χρονικό διάστημα, ο κατηγορούμενος, εφοδιασμένος με ένα δημοσιογραφικό τύπου μαγνητόφωνο, μαγνητοφωνούσε, εν αγνοία του εγκαλούντος, τις συνομιλίες τους, στις οποίες, κάποια στιγμή, είχαν συμμετάσχει και οι Ζαχαρίας Αντωνιάδης και Πελαγία Ζιώλγα, ενώ, ταυτοχρόνως, όταν, κατά τις συναντήσεις αυτές, ο εγκαλών είχε ιδιωτικές, από τηλεφώνου, συνδιαλέξεις, μαγνητοφωνούσε και τα προς τον συνομιλητή του στο τηλέφωνο λεγόμενά του. Σκοπός δε του κατηγορουμένου ήταν να καταγράψει παραδοχές του εγκαλούντος περί απαίτησεών του για χρηματισμό, προκειμένου να προχωρήσει σε ανάθεση του έργου σε αυτόν, θεωρών δε ότι είχε, επ' αυτού, αρκετά καταγεγραμμένα στοιχεία, παρέδωσε μία πλήρη κασσέτα με καταγραμμένες τις προαναφερόμενες συνομιλίες του εγκαλούντος, στο Δ.Σ. της ΠΕΣΥ που συνεδρίαζε, την 5 – 8 – 2003, στην Αθήνα, η οποία και, εν απουσίᾳ του εγκαλούντος, ακούσθηκε ενώπιον των μελών του άνω Συμβουλίου, ενώ, κατά τις εκεί, ενώπιον του άνω Συμβουλίου, παραδοχές του κατηγορουμένου, το περιεχόμενο της ιδίας κασσέτας είχε αναπαραχθεί σε περισσότερα αντίγραφα και είχε αποσταλεί σε δύο δικηγόρους και ένα συμβολαιογράφο, τα στοιχεία των οποίων δεν διακριβώθηκαν. Εν όψει πάντων τούτων και με δεδομένο ότι ο, κατά τα προαναφερόμενα, ομολογηθείς σκοπός του κατηγορουμένου, παρεκτός του ότι δεν προέκυψε ποσώς η απαίτηση χρηματισμού του εγκαλούντος, είναι δε ενδεικτικό επ' αυτού το γεγονός ότι ο ίδιος επανεξελέγη Πρόεδρος της προαναφερθείσης Ομοσπονδίας, δεν δικαιολογεί, σε κάθε περίπτωση, τις κατά τα άνω ενέργειές του, οι οποίες, εν όψει των ορισμών του άρθρου 370^{Α'} του Π.Κ., παρίστανται παράνομες, πρέπει, μετά ταύτα, αυτός (κατηγορούμενος), ως πληρουμένων στο πρόσωπό του των στοιχείων της αντικειμενικής και υποκειμενικής υποστάσεως της αποδιδομένης σε αυτόν αξιοποίου πράξεως, να κηρυχθεί ένοχος ταύτης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΔΙΚΑΖΕΙ με απόντα τον κατηγορούμενο, Ηλία ΚΑΛΛΙΟΡΑ του
Κωνσταντίνου, κάτοικο Θεσσαλονίκης.

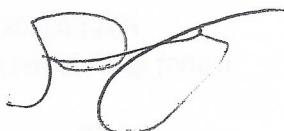
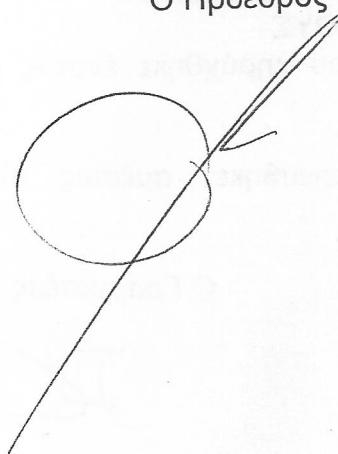
ΚΗΡΥΞΣΕΙ αυτόν **ΕΝΟΧΟ** του ότι, στη Θεσσαλονίκη, την άνοιξη του έτους 2003, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, αθέμιτα και εξακολουθητικά μαγνητοφώνησε προφορική συνομιλία μεταξύ τρίτων που δεν διεξαγόταν δημόσια και ιδιωτική συνομιλία μεταξύ αυτού και τρίτου χωρίς τη συναίνεσή του και συγκεκριμένα, ως εκπρόσωπος της ατομικής επιχείρησης <<ΤΥΠΟ LOOK>> και στα πλαίσια της συνεργασίας του με τον εγκαλούντα, τότε Πρόεδρο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εστιατόρων και Συναφών εγκλημάτων (Π.Ο.Ε.Σ.Ε), Παναγιώτη Γκόφα του Χρήστου, προκειμένου να προβούν στην έκδοση και προμήθεια Οδηγών Υγιεινής, Αφισών και Εγχειριδίων, των οποίων η Π.Ο.Ε.Σ.Ε., σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 3642/9-10-2001 απόφαση του Δ.Σ. του Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων του Υπουργείου Ανάπτυξης, είχε ορισθεί ως αποκλειστικός διανομέας, προέβη, σε περισσότερες περιπτώσεις, σε μαγνητοφώνηση διανομέας, προέβη, σε περισσότερες περιπτώσεις, σε μαγνητοφώνηση των λεγομένων του προαναφερομένου τηλεφωνικώς προς τρίτους και των συνομιλιών που αμφότεροι είχαν, κατόπιν συναντήσεων τους, στις οποίες, κάποια στιγμή, είχαν συμμετάσχει και οι Ζαχαρίας Αντωνιάδης και Πελαγία Ζιώλγα, τις οποίες μαγνητοφώνησε με μαγνητόφωνο που έφερε μαζί του, χωρίς την έγκριση ή τη συναίνεση του εγκαλούντος και κατόπιν έκανε χρήση των καταγραφεισών συνομιλιών και, ειδικότερα, χρησιμοποίησε το περιεχόμενο των ανωτέρω συνομιλιών σε βάρος του εγκαλούντος συνομιλητή του, χορηγώντας την μαγνητοφωνημένη κασέτα στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Π.Ο.Ε.Σ.Ε. που συνεδρίαζε στην Αθήνα την 5 – 8 – 2003, ενώ αναπαρήγαγε αντίγραφά της που απέστειλε σε δύο δικηγόρους και ένα συμβολαιογράφο, τα στοιχεία των οποίων δεν διακριβώθηκαν.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση.

Θεσσαλονίκη 24-1-2007

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ

Μετά την έκδοση της παραπάνω αποφάσεως έγινε συζήτηση για την ποινή που πρέπει να επιβληθεί.

Ο Εισαγγελέας πρότεινε να επιβληθεί στον καταδικασθέντα ποινή φυλάκισης τριών (3) ετών.

Μετά το Δικαστήριο, σε μυστική διάσκεψη που έγινε στην έδρα, με την παρουσία και του Γραμματέα, κατάρτισε την ταυτάριθμη με την παραπάνω απόφασή του, την οποία ο Πρόεδρος αμέσως δημοσίευσε. Η απόφαση αυτή είναι η εξής:

ΣΚΕΠΤΙΚΟ

Η πράξη για την οποία κηρύχθηκε ένοχος ο κατηγορούμενος προβλέπεται και τιμωρείται σύμφωνα με τα άρθρα 1, 14, 18, 26 παρ. 1^a, 27 παρ. 1, 51, 53, 79, 98 και 370^A παρ. 2εδ. β-α-γ του Ποινικού Κώδικα, όπως το άρθρο 370^A αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 παρ. 8 του Ν.3090/2002.

Το Δικαστήριο για την επιμέτρηση της ποινής, που θα εφαρμοσθεί σύμφωνα με το Διατακτικό, μέσα στα όρια που διαγράφονται από τα παραπάνω άρθρα, λαμβάνει υπ' όψιν αφ' ενός την βαρύτητα του εγκλήματος που τελέσθηκε και αφ' ετέρου την προσωπικότητα του καταδικασθέντος. Για την εκτίμηση της βαρύτητος του εγκλήματος το Δικαστήριο αποβλέπει, α) στη βλάβη που επήλθε από το έγκλημα και τον κίνδυνο που προκλήθηκε απ' αυτό, β) στη φύση, το είδος και το αντικείμενο του εγκλήματος, καθώς επίσης σε όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου, που συνόδευσαν την προπαρασκευή και την τέλεσή του και γ) στην ένταση του δόλου του υπαιτίου. Για την εκτίμηση της προσωπικότητος του καταδικασθέντος το Δικαστήριο αποβλέπει, ενδεικτικά, στο βαθμό της εγκληματικής διαθέσεώς του, που εκδηλώθηκε κατά την πράξη του και για την ακριβή διάγνωση αυτής, α) στα αίτια, από τα οποία ορμήθηκε προς τέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που δόθηκε και το σκοπό, τον οποίο επεδίωξε, β) στο χαρακτήρα του και το βαθμό της ανάπτυξής του, γ) στις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και τον προηγούμενο βίο του και δ) στην κατά και μετά την πράξη διαγωγή του, ενδεικτικά δε στη μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία για ανόρθωση των συνεπειών της πράξεώς του. Μετ' εκτίμηση, μετά ταύτα, πάντων τούτων, πρέπει να επιβληθεί στον καταδικασθέντα, η ποινή που αναφέρεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον κατηγορούμενο που κηρύχθηκε ένοχος σε ποινή φυλάκισης είκοσι (20) μηνών.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση.

Θεσσαλονίκη 24-1-07

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

Μετά την έκδοση της παραπάνω αποφάσεως ο Πρόεδρος διαπίστωσε ότι εντός της δικογραφίας δεν υπάρχει αντίγραφο του δελτίου ποινικού μητρώου του καταδικασθέντος.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, πρότεινε να μετατραπεί προς πέντε (5) ευρώ ημερησίως η ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε στον καταδικασθέντα, η έφεσή του να έχει αναστέλλουσα δύναμη, να επιβληθούν σε βάρος του τα δικαστικά έξοδα ποσού ογδόντα πέντε (85) ευρώ και να επιδικασθεί υπέρ του πολιτικώς ενάγοντος χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το αιτηθέν ποσό των τριάντα πέντε (35) ευρώ.

Η πληρεξουσία του πολιτικώς ενάγοντος ζήτησε να επιδικασθεί το αιτηθέν ποσό υπέρ του εντολέως της.

Μετά το Δικαστήριο, σε μυστική διάσκεψη που έγινε στην έδρα, με την παρουσία και του Γραμματέα, κατάρτισε την ταυτάριθμη με την παραπάνω απόφασή του, την οποία ο Πρόεδρος αμέσως δημοσίευσε. Η απόφαση αυτή είναι η εξής:

ΣΚΕΠΤΙΚΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 82 παρ. 2^α του Π.Κ., "η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, που είναι μεγαλύτερη από ένα έτος και δεν υπερβαίνει τα δύο, μετατρέπεται σε χρηματική, εκτός και αν ο δράστης είναι υπότροπος και το Δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει ότι απαιτείται η μη μετατροπή της για ν' αποτραπεί ο δράστης από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων". Εκ της διατάξεως αυτής, και δη ως εκ της απολύτου διατυπώσεώς της, προκύπτει ότι, επί περιοριστικής της ελευθερίας ποινής μεγαλυτέρας του έτους αλλά μικροτέρας των δύο ετών και εφ' όσον δεν συντρέχει περίπτωση αναστολής αυτής, κατά τη διάταξη του άρθρου 99 παρ. 1 του ΚΠΔ, πράγμα που υποχρεούται και αυτεπαγγέλτως να ερευνήσει το Δικαστήριο (Α.Π. 410/2002 ΠοινΔικ 2002 . 958, Α.Π. 1057/2001 ΠΧρ NB' 357), είναι υποχρεωτική η μετατροπή της σε χρηματική, εκτός αν συντρέχουν οι εκεί περιοριστικά και σωρευτικά τασσόμενοι όροι. Το ποσόν της μετατροπής κυμαίνεται, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του ιδίου άρθρου, όπως ήδη ισχύει, μεταξύ 5 και 59 ευρώ, για τον ειδικότερο δε προσδιορισμό του λαμβάνεται υπ' όψιν η οικονομική κατάσταση του καταδικασθέντος. Εν όψει τούτων, νόμιμη συντρέχει περίπτωση μετατροπής σε χρηματική της ποινής φυλακίσεως των είκοσι (20) μηνών που επιβλήθηκε στον καταδικασθέντα, ο οποίος, εν όψει του δυνατόν, λόγω της μη αυτοπροσώπου εμφανίσεως του στο ακροατήριο, αμετακλήτως ή όχι για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανωτέρα των έξι (6) μηνών, δεν συγκεντρώνει μεν τις προϋποθέσεις για να τύχει του ευεργετήματος αναστολής της ποινής του, δεν προκύπτει όμως ότι είναι υπότροπος κατά την έννοια του άρθρου 88 του Π.Κ. και πρέπει, λαμβανομένων υπ' όψιν και των οικονομικών του όρων, το ποσόν της μετατροπής να ορισθεί στο ύψος των πέντε (5) ευρώ για κάθε ημέρα φυλακίσεως.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 471 παρ. 1α' του ΚΠΔ, «το ένδικο μέσο που ασκήθηκε από εκείνον που έχει το σχετικό δικαίωμα εμπρόθεσμα και νομότυπα, καθώς και η προθεσμία για την άσκηση, αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που προσβάλλονται, όταν ο νόμος δεν διατάζει διαφορετικά», ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου 497 παρ. 2α'-β' του ίδιου Κώδικα, «αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης έξι μηνών και πάνω ή αν αυτός που καταδικάστηκε βρισκόταν σε προσωρινή κράτηση ή αν η προσβαλλόμενη απόφαση κηρύσσει το δικαστήριο αναρμόδιο και παραπέμπει τον κατηγορούμενο στο μικτό ορκωτό, η κρίση για το αν η έφεση που ασκείται από τον κατηγορούμενο έχει το κατά το άρθρο 471 ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε, αυτό αποφασίζει αμετάκλητα αμέσως, ύστερα από την απαγγελία της απόφασης, είτε αυτεπαγγέλτως, είτε έπειτα από δήλωση του κατηγορουμένου ότι θα ασκήσει έφεση. Στην περίπτωση αυτή το Δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει το ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης και από την καταβολή χρηματικής εγγύησης από εκείνον που ασκεί την έφεση». Εν όψει τούτων νόμιμη, εν προκειμένω, συντρέχει περίπτωση όπως ορισθεί ότι η τυχόν ασκηθησομένη από τον καταδικασθέντα έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα και δη χωρίς την από μέρους του καταβολή εγγυήσεως, του Δικαστηρίου κρίνοντος ότι δεν προέκυψαν περιστάσεις, που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν αρνητική, επί του ζητήματος αυτού, κρίση ή την ανάγκη εξαρτήσεως του ανασταλτικού αποτελέσματος της εφέσεως του καταδικασθέντος από την καταβολή εγγυήσεως.

Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 63 και 67 του ΚΠΔ προκύπτει ότι η επιδικαζομένη από το ποινικό Δικαστήριο χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή και ψυχικής οδύνης, είναι η αυτή που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 932 του Α.Κ. (ΕφΝαυπλ 456/2002 ΕΕργΔ 2003 . 480, Ψαρούδα – Μπενάκη, Η πολιτική αγωγή στην ποινική δίκη, σελ. 171). Κατά τα παγίως δε νομολογούμενα σε σχέση με την εφαρμογή της τελευταίας αυτής διατάξεως, ελλείψει εκ του νόμου θεσπισμένων κριτηρίων, λόγω της εγγενούς αδυναμίας του εκ των προτέρων προσδιορισμού τους, για τον καθορισμό της χρηματικής ικανοποίησεως λόγω ηθικής βλάβης από αδίκημα, το Δικαστήριο προσδιορίζει κατά την κρίση του το ύψος της, εκτιμώντας το είδος της προσβολής, την έκταση της βλάβης, τις συνθήκες τελέσεως του αδικήματος, τη βαρύτητα του πταίσματος του δράστη, την περιουσιακή και κοινωνική κατάσταση των μερών και κυρίως του παθόντος, το τυχόν οικείο πταίσμα του τελευταίου, τις λοιπές προσωπικές σχέσεις των μερών και τη συμπεριφορά του υπαιτίου μετά το αδίκημα (Α.Π. 1211/2002 ΕσυγκΔ 2004 . 82, Α.Π. 1527/2001 ΕλλΔνη 2003 . 1561). Εν προκειμένω, το Δικαστήριο, συνεκτιμώντας τα δεδομένα της ενδίκου υποθέσεως, όπως αυτά ανωτέρω παρατίθενται, υπτό το πρίσμα των στην αμέσως προηγηθείσα νομική σκέψη εκτιθεμένων, κρίνει ότι η πολιτική αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή για το αιτηθέν – συμβολικό ποσόν των τριάντα πέντε (35) ευρώ, που προδήλως υπολείπεται του δυναμένου, αναλόγου προς την ηθική βλάβη που έχει υποστεί ο πολιτικώς ενάγων από το σε βάρος του αδίκημα του καταδικασθέντος, να διεκδικηθεί τοιούτου.

Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 582 του ΚΠΔ, κάθε κατηγορούμενος που καταδικάζεται σε ποινή, καταδικάζεται ταυτοχρόνως με την ίδια απόφαση και στα έξοδα της ποινικής διαδικασίας, τα οποία επί αποφάσεων Τριμελούς Πλημμελειοδικείου έχουν καθορισθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 663/1977 και την υπ' αριθμ. 58553/19-6-2006 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης, στο ύψος των ογδόντα πέντε (85) ευρώ. Πρέπει, επομένως, εν όψει και της διατάξεως του άρθρου 373 ΚΠΔ, να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα ποσού ογδόντα πέντε (85) ευρώ σε βάρος του καταδικασθέντος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΙ την επιβληθείσα στον καταδικασθέντα ποινή φυλακίσεως των είκοσι (20) μηνών σε χρηματική και καθορίζει το ποσόν της μετατροπής στο ύψος των πέντε (5,00) ευρώ για κάθε ημέρα φυλακίσεως.

ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ όπως η έφεση του καταδικασθέντος έχει ανασταλτικό της εκτελέσεως της παρούσης αποφάσεως αποτέλεσμα.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση του πολιτικώς ενάγοντος για χρηματική ικανοποίησή του λόγω ηθικής βλάβης.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον καταδικασθέντα να καταβάλει, εκ της αιτίας ταύτης, στον αιτούντα – πολιτικώς ενάγοντα το ποσόν των τριάντα πέντε (35) ευρώ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του καταδικασθέντος τα δικαστικά έξοδα ποσού ογδόντα πέντε (85) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση.

Θεσσαλονίκη 24-1-2007

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

